



مهربار

نشریه

اولین نشریه حوزه مهدویت دانشگاه اراک

هفته دوم شهریور ماه ۱۴۰۰

شماره بیست و هفتم



در این
شماره میخوانیم

لیک یا حسین

آقا بیا

عهد نور

...

امام حسین علیه السلام

از آنچه موجب عذر خواهی می شود پرهیز
زیرا مومن بد نمی کند و عذر خواهی هم نمی کند.

بحار الانوار ۷۵ / ۱۲۰

لبیک یا حسین

رستگاری دو عالم را در عشق به تو یافتیم و این عشق ما را از تن دادن به هر ذلتی دور می‌دارد.

حداقلش همین است که محرمت، عاشورایت و پرچم‌های سیاه و سرخ که می‌آید، وداع می‌کنیم با هر چه پلیدی است که ما را گرفتار خود کرده است. محرم فرصتی است از عشق او سیراب شویم، رذالت‌ها را کناری بگذاریم، چند صبحی آدمیت را تجربه کنیم که تو خواهان آن بودی.

و تو هر سال که محرم می‌شود، زنده می‌شوی تا همان فریاد را سر دهی که آیا کسی هست مرا یاری کند؟

و آنگاه که ظهر عاشورا می‌رسد نظاره می‌کنی که لبیک گویان کم شده اند یا زیاد؟! و باز شهید می‌شوی تا دل خون تو، دل‌های جا مانده از قافله را بسوزاند...

شیعه‌ی حسین(ع) بودن را اگر می‌خواهیم، باید آن گونه زندگی کردن و این گونه مرگ را برگزینیم. به این آگاهی که رسیدیم همه‌ی روزها عاشورا ست و همه‌ی زمین‌ها کربلاست. حسینی زیستن، حسینی به دیدار معبود و معشوق شتافتن، راهش همین است.

رسم دنیاست. همیشه حق عاشق این بوده است. این عاشق کشی تا قیام منتقم پا برجاست. حسین همیشه تاریخ را سیراب کرد.

این سیراب شدن از برای همه نیست بلکه: "عشق" می‌خواهد و لبیک...

عطیه جعفری

سلام می‌کنیم بر محرمش که از کودکی تا اکنون یادش ما را رها نمی‌کند.

سلام می‌کنیم بر حسین (ع) از دل تاریکی‌های شب‌های عاشورای کودکی مان تاکنون که عشقش اسیرمان کرده است. سلام می‌کنیم و بر غربت و قرابت حسین (ع) از مدینه تا کربلا. سلام می‌کنیم بر حال و هوای محرم که با همه فرق می‌کند. سلام بر شه مظلوم عالم.

سلام بر دل‌های شوریده از عشق حسین (ع).

سلام بر نواهای دل‌انگیز یا حسین (ع).

سلام بر سینه‌های سوخته از عشق حسین (ع).

سلام بر لب تشنه‌ی حسین (ع)، که تشنه‌ی آب نبود، تشنه‌ی لبیک بود.

سلام بر شبی که حسین (ع) وداع کرد با آن‌هایی که مرگ را واهمه داشتند.

سلام بر عزاداران حسین (ع) که راه او، هم عزادار می‌خواهد و هم پیرو.

و ما عزای حسین (ع) را برای لبیک به ندای «هل من ناصر ینصرنی» ابا عبدالله است که برپا می‌کنیم.

جوشش خون حسین (ع) در نینوا شیعیانت را به خروش می‌آورد. مرگ سرخ تو آینده‌ی سیاه بشریت را، عاشقانت را، شیعیانت را سفید کرد.

تو زاده‌ی عشقی، و خوب هم هنر خوب زیستن را و خوب مردن را به عاشقانت آموختی.



نائب امام

حضرت امام خمینی (قدس سره) است و احیای مجدد این باور و فرهنگ در ایران و سایر کشورهای اسلامی در چند دهه اخیر به مدد جریان انقلاب اسلامی بوده است، پرداختن به نقش انقلاب اسلامی در احیای فرهنگ انتظار و تأثیرات نهضت امام خمینی بر این فرهنگ، می تواند موجب رشد و ارتقا و تعمیق انتظار پویا و سازنده در ایران و جهان شود. یعنی همان قرائتی از انتظار که تحت تأثیر اندیشه امام راحل در ایران احیا کنند. وظایف منتظران از دیدگاه امام خمینی (ره):

درباره دیدگاه امام خمینی (ره) در زمینه وظایف منتظران در عصر غیبت باید گفت: حضرت امام (ره) با ژرف اندیشی تمام، انتظار فرج را «انتظار قدرت اسلام» معنا کرده و فراهم آوردن مقدمات ظهور را یکی از وظایف منتظران می دانست و می فرمود: «همه ما انتظار فرج داریم و باید در این انتظار، خدمت کنیم. انتظار فرج، انتظار قدرت اسلام است و ما باید کوشش کنیم تا قدرت اسلام در عالم تحقق پیدا کند و مقدمات ظهور آن شاء الله تهیه بشود». (صحیفه نور، ج ۷، ص ۲۵۵) ایشان در یکی دیگر از سخنان خود با نقد دیدگاه های موجود درباره انتظار، دیدگاه خود در این زمینه را این گونه بیان می کند: «البته این پر کردن دنیا را از عدالت، این را ما نمی توانیم بکنیم. اگر می توانستیم، می کردیم، اما چون نمی توانیم بکنیم، ایشان باید بیایند. الآن عالم پر از ظلم است. شما یک نقطه هستید در عالم، عالم پر از ظلم است. ما بتوانیم جلوی ظلم را بگیریم، باید بگیریم؛ تکلیفمان است. ضرورت اسلام و قرآن تکلیف ما کرده است که باید برویم همه کار را بکنیم، اما نمی توانیم بکنیم. چون نمی توانیم، باید او بیاید تا بکند، ولی باید فراهم کنیم کار را. فراهم کردن اسباب این است که کار را نزدیک بکنیم، کار را همچو بکنیم که مهیا بشود عالم برای آمدن حضرت». (همان، ج ۲۰، ص ۱۹۸)

فاطمه نظری

ارتباط انقلاب اسلامی و فرهنگ مهدویت و انتظار و تأثیر و تأثر متقابل این دو از یکدیگر آنچنان بارز و آشکار است که حتی پژوهشگران و تحلیلگران غربی، کسانی چون مارتین کرامر، برنارد لوئیس، مروین زونیس، دانیل برومبگ، مایکل ام. جی، فیشر که از نخستین سال های پیروزی انقلاب اسلامی در کنفرانس بین المللی دانشگاه تل آویو (۱۹۸۴ م.) به بررسی و تحلیل نقش آموزه های شیعی در انقلاب اسلامی ایران پرداختند، به این موضوع توجه و در مقالات خود بر آن تأکید کرده اند.

برای نمونه آقای مارتین کرامر در مقدمه مجموعه مقالات این کنفرانس می نویسد: «طرفداران پرشور امام خمینی او را نایب امام، یعنی نماینده امام غایب می دانند. چنین عنوانی، به این معناست که پیروان امام خمینی قدرت او را الهی و مشروع می دانند. جاذبه امام خمینی و علماء، بازتابی از ستایش ائمه است. بدون داشتن چنین ستایشی، انسان نمی تواند بر نظریه امام خمینی درباره حکومت، صحه بگذارد». (تشیع، مقاومت و انقلاب: مجموعه مقالات کنفرانس بین المللی دانشگاه تل آویو ۱۹۸۴، ص ۱۷)

*ضرورت و آثار پرداختن به این ارتباط
تبیین و تفسیر این ارتباط و پیوند از هر دو دیدگاه یادشده ضروری است و می تواند هم در رشد و اعتلای انقلاب اسلامی و هم در گسترش و تعمیق هرچه بیشتر فرهنگ مهدویت و انتظار بسیار مؤثر باشد؛ زیرا از یک سو، انقلاب اسلامی ریشه در باور مهدوی و مبانی انتظار شیعی دارد و به همین دلیل هر چقدر در تبیین فرهنگ مهدویت و انتظار و تأثیر آن بر شکل گیری و پیروزی انقلاب اسلامی مردم ایران بکوشیم، در واقع موجب تقویت پایه های ایدئولوژیک انقلاب اسلامی شده ایم. از سوی دیگر، چون باور مهدوی و فرهنگ انتظار در ایران امروز به شدت متأثر از دیدگاه های بنیانگذار انقلاب اسلامی،

رايحه ظهور

است، عصر جاهليت ثانی تاریکترین روزهای خویش را نیز سپری کرده، و این خود نشانه‌ای دیگر است؛ مگر نه اینکه فجر صادق هنگامی فرا می‌رسد که شب کامل شده باشد؟ رايحه ظهور موعود، دل شیفتگان حق را بی‌تاب کرده و آنان را به صحنه حضور کشانده است. اما، مهدی جان! این قرن قرنی است که حق در کره زمین به حاکمیت خواهد رسید آینده در انتظار توست.

منتظران موعود اهل مبارزه‌اند و می‌دانند خلوص عشق موحدین جز به ظهور کامل نفرت از مشرکین و منافقین میسر نخواهد شد اما از آن فراتر اهل ولایت و اطاعتند و انتظار می‌کشند تا فرمان چه در رسد. بسیجی خود را در نسبت میان مبدا و معاد می‌بیند و انتظار موعود و با این انتظار هویت تاریخی انسان را باز یافته است و خود را از روزمرگی و غفلت ملازم با آن رهانده. او آسایش تن را قربانی کمال روح کرده است و خود را نه در روز و ماه و سال و شهر و کوچه و خیابان، که در فاصله میان مبدا و موعود تاریخ باز شناخته است. چه روزگار شگفتی!

مینا صالحه نژادیان

قرن‌هاست زمین انتظار مردانی این‌چنین را می‌کشد تا بیایند و کربلای ایران را عاشقانه بسازند و زمینه ساز ظهور باشند. آن مردان آمدند و رفتند، فقط من و تو ماندیم و از جریان چیزی نفهمیدیم.

شهدا، اصحاب آخرالزمانی سیدالشهدا علیه السلام هستند که پیام آنها عشق و اطاعت است و وفاداری. با بهاران روزی نو می‌رسد و ما همچنان چشم به راه روزگاری نو. اکنون که جهان و جهانیان مرده‌اند، آیا وقت آن نرسیده است که مسیحای موعود سر رسد؟

و یحیی الارض بعد موتها دنیا وارونه است و دیوانه‌ها و قداره‌بندها بر آن حاکمیت دارند، اما چه غم که صالحین و مستضعفین وارث زمین خواهند بود و طلیعه آن هم اکنون ظهور یافته است.

ایران منشاء حرکت نوین تاریخ و خاستگاه فرهنگ نوینی است که دنیای تاریخ را سراسر دربر خواهد گرفت. امروز بعد از یازده قرن که از تولد آخرین حجت‌خدا در کره زمین می‌گذرد، نشانه‌های صدق وعده‌های قرآن و احادیث ظهور بیشتری یافته



عهد نور

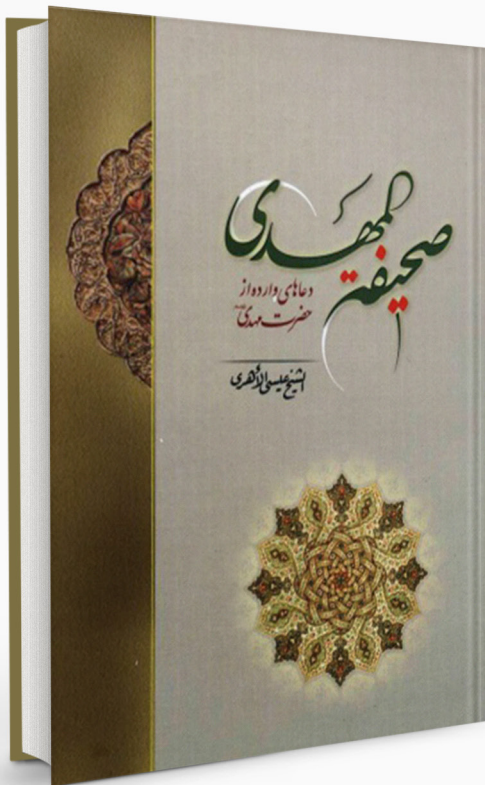
انبیاء اولولعزم تشریح خاص دارند. که هر نبی نسبت به نبوت قبل، اون نبوت رو نسخ می‌کنه؛ یعنی چهارچوب‌هایش عوض می‌شود اگرچه اصل محتواهای اخلاقی، معارف اعتقادی و عمل اونها مشترک اما به امر الهی هر دین جدیدی یک چهارچوب خاص داره. حضرت داوود (ع) کتابش در طول کتاب حضرت موسی (ع) بوده است. بیشتر محتوای کتب آسمانی قبل، مواظ بوده است. مسائل تشریحی که برای اداره‌ی جامعه انسانی باشد اساس آن کتب رو تشکیل نمی‌داده، اما قرآن کریم همه‌ی اینها را دارد. هم موعظه، مسائل معرفتی، توحیدی، مباحث خانوادگی، مباحث اجتماعی، قصص، عبرت‌ها و چهارچوبه اصلی آن هم به نظام‌مندی و اداره جامعه اسلامی می‌پردازد، محتوای قرآن کریم را هیچکدام از کتب آسمانی دیگر به جز قرآن نداشته. (و رب الظل والحرور) اینجا ربوبیت خدای متعال رو به ظل و حرور به معنی سایه و آفتاب، به طور خاص ما در جمله‌ای خلاصه اقرار می‌کنیم. آفتاب نشان دهنده‌ی تلالو روز است. ظل به نوعی نبود آفتاب است که با شب هم قابل جمع است. (و منزل القرآن العظیم) و از قرآن با عظمت، یاد شده. ما در قرآن توصیفات گوناگونی داریم. قرآن مجید بیانگر عظمت این کتاب الهی است، که یکی از جهات عظمتش این است که خدای متعال تضمین کرده که تحریف نشود. عظمت قرآن کریم از جنبه‌های مختلفی است که ما دقیقاً آن عظمت رو درک نمی‌کنیم. کسی که آن حقیقت بر قلبش نازل شده است آن عظمت را درک می‌کند و آن کسانی که حقیقت قرآن در وجودشان پیاده شده که ائمه (ع) باشند. عظمت قرآن برای معارف گوناگونی است؛ بر حسب ظاهر که هر مقدار ما در آن دقت و توجه کنیم می‌توانیم معارف بیشتری به دست بیاوریم، که هنوز گوشه‌ای از این معارف و حقایق کشف نشده که با وجود امام (ع) اساساً این حقایق باید کشف شود؛ که امام در راس

جامعه اسلامی به عنوان رهبریت در جمیع شئون انسانها است که اکنون غائب هستند. در مقطعی برای مثال حضرت علی (ع) بودند که با مشکلاتی مواجه بودند. نظام امامت نظام ولایی است که زندگی انسان را بر اساس زندگی توحیدی می‌خواهند شکل بدهند. زندگی معرفتی، اخلاقی، معنوی، تحقق می‌یابد با اینکه همه‌ی شئون امور دنیایی سر جای خودش محفوظ است. (و رب الملائکه المقربین والانبیاء والمرسلین) خدای متعال رو به عنوان رب فرشتگان مقرب و پیامبران فرستاده شده می‌خوانیم. خدای متعال هر موجودی را که به هر مقداری از کمال برای او در نحوه هستی‌اش ظهور داده باشد، ربوبیت او به لحاظ همون مرتبه‌ی ظهور خلقتی آن موجود است. ما یک ربی برای خدای متعال تعریف می‌کنیم، این رو باید با مربوب بسنجیم. هر مقدار موجود پیچیده باشد، نحوه‌ی وجود و اداره‌اش هم به همان مقدار پیچیده است. موجودات مجرد، ملائکه مقرب، جبرئیل، اسرافیل و این ملائکه‌ای که در راس ملائکه دیگر هستند و هر کدام وظایف خاصی در اداره‌ی عالم به امر خدای متعال دارند اینها لحظه‌ای از تحت ربوبیت خدای متعال خارج نیستند... خدای متعال این فعالیت‌ها را به آنها نسبت می‌دهد. برای مثال مَلَك الموت جان شما را می‌گیرد اما لحظه‌ای، در جان گرفتن استقلال ندارد. انبیاء هم اینچنین اند؛ مرسلین هم اینچنین‌اند... تا این قسمت خدای متعال به ربوبیت‌های مختلفی توصیف شده و ما هم اقرار می‌کنیم. معرفت ما باید با این دعاها روز افزون شود. گرچه تفسیر دعاها بیش از آن چیزی است که در معرفت و ذهن ما می‌گنجد ولی خب به خاطر اینکه از حوصله مطالب نشریه خارج است. ان شاء الله با یک قسمت دیگر در خدمت شما خواهیم بود...

کتاب باز

مؤلف این کتاب آقای جواد قیومی اصفهانی است؛ وی با استناد به منابع و مأخذ روایی معتبر، مجموعه‌ای از دعاها و زیارات و کلماتی را که به امام عصر منتسب است، جمع آوری کرده و پس از تنظیم آنها مقدمه‌ای بر آن افزوده است. این کتاب ارزشمند در سیصد و نود صفحه و یک مقدمه و چهار فصل کلی به شرح ذیل چاپ و منتشر شده است. در مقدمه موضوعاتی مانند ولادت، امامت، غیبت امام زمان و وظیفه منتظران و... مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد؛ در فصل اول که عمده ترین بخش کتاب حاضر است، مجموعه‌ای از نیایش‌ها و ادعیه آن حضرت در طی ده بخش ارائه می‌گردد؛ در فصل دوم گزیده‌ای از پیام‌ها و سخنان آن حضرت به چشم می‌خورد، فصل سوم به اشعاری در زمینه مدح و منقبت امام مهدی اختصاص دارد و بخش چهارم نیز که قسمت پایانی کتاب است به فهرست‌های مختلف و منابع و مأخذ مطالب کتاب اختصاص داده شده است.

فاطمه زهرا ابراهیمی



ما باز می‌گردیم یا نه؟!

معصوم (ع) و از جمله حضرت مهدی (عج) بوده است می‌توان آن را دولت همه اهل بیت نامید. به این ترتیب مراد از رجعت، بازگشت قدرت، دولت و سیطره اهل بیت (ع) خواهد بود، نه بازگشت اشخاص و اعیان ائمه (ع).

۲. رجعت یا بازگشت دوباره ائمه معصوم (ع) به دنیا: رویکرد رایج در مسئله رجعت که اکثر شیعیان به آن باور دارند، رجعت به معنای بازگشت اعیان و اشخاص حضرات معصومان (ع) و بعضی از پیروان و دشمنان آنان هنگام ظهور حضرت مهدی (عج) یا پس از آن به دنیا است. براساس این دیدگاه، ائمه معصوم شیعه باز می‌گردند و زمام امور جهان را به دست گرفته سالیان سال حکومت می‌کنند و نیز برخی از دشمنان بدکردار آن‌ها به دنیا برگردانده می‌شوند تا به کیفر پاره‌ای از اعمال ننگین خویش در این دنیا برسند.

کسانی که با آثار و افکار اندیشمندان شیعه در گذشته و حال آشنایی دارند به خوبی می‌دانند که رجعت به معنای یاد شده، در طول تاریخ از عقاید مسلم اکثر شیعیان بوده و جز گروهی اندک کسی با آن مخالفت نکرده است.

اما مطلب اصلی، جایگاه رجعت در اعتقادات شیعه است که اعتقاد به رجعت از باورهای مسلم و تردیدناپذیر شیعه است؛ تا آنجا که پیروی مذهب تشیع و اعتقاد به رجعت لازمی یکدیگر بوده‌اند.

درباره نقش اعتقاد به رجعت در زندگی شیعه می‌توان گفت که بدون تردید همان گونه که انتظار فرج عبادتی بزرگ است و نقش مهم و به سزایی در پویایی و تحرک جامعه ایفا می‌کند اعتقاد به رجعت و بازگشت هنگام ظهور حضرت مهدی (عج) نیز می‌تواند نقش مهم و به سزایی در نشاط دینی و امید در حکومت جهانی آن حضرت داشته باشد. در روایات آمده است که یک گروه از رجعت‌کنندگان کسانی هستند که دارای ایمان محض هستند از این جهت شخص علاقه‌مند به درک محضر آن امام آخرین و حجت الهی، نهایت تلاش خود را به کار خواهد برد تا به درجات بالای ایمان برسد تا در زمره رجعت‌کنندگان باشد. از این رو اهمیت اعتقاد به رجعت کمتر از اعتقاد به مهدویت و انتظار فرج نیست.

انشالله امید باشد همه در زمره مومنان محض و رجعت‌کنندگان و سربازان در رکاب حضرت مهدی (عج) باشیم و سعادت اخروی را شامل حال خود کنیم.

رجعت، یکی از مسائل مورد اختلاف میان مذاهب اسلامی است که از عقاید مسلم شیعه به شمار می‌آید و مورد تأیید اهل بیت (ع) نیز قرار گرفته است بر این اساس، گروهی از مؤمنان راستین و عده‌ای از کافران بدسرشت، هنگام ظهور منجی عالم بشریت، حضرت مهدی (عج) به این دنیا بازگردانده می‌شوند تا مؤمنان به ثواب یاری آن حضرت در تشکیل حکومت عدل و قسط جهانی نائل آمده، از درک و تماشای عظمت و شوکت دولت کریمه اسلام لذت ببرند و کافران به سزای پاره‌ای از اعمال ننگین شان برسند. برخی از خرده‌گیران بر شیعه، امکان رجعت را مورد تردید قرار داده‌اند و اعتقاد به آن را ناپسند دانسته‌اند بدان حد که گفته‌اند: رجعت، مذهب گروهی از اعراب جاهلیت بوده است که برخی از فرق اسلامی (شیعه) بدان گرویده‌اند.

اهل سنت به سبب اختلاف مبنایی که با شیعه دارند، مسئله رجعت را که از جمله مشهورات نزد شیعه امامیه است انکار کرده‌اند و اعتقاد به آن را قبیح می‌شمردند و راویان احادیث مربوط به رجعت را بدنام کرده و احادیث آن‌ها را مردود و بیان احادیث مربوط به رجعت را به منزله کفر و شرک بلکه زشت تر به حساب می‌آورند و اگر در کتاب‌هایشان از رجعت بحث شود برای بیان آراء شیعه در مورد رجعت و سرزنش بر آن‌ها است.

شیعه امامیه بر این باور است که: عقیده به رجعت درست و صحیح است و خداوند متعال در موقع ظهور امام مهدی (عج) گروهی از شیعیان آن حضرت را که قبلاً از دنیا رفتند به دنیا بازگردانده می‌شوند تا به ثواب یاری و مساعدت وی و مشاهده دولت آن حضرت رستگار شوند؛ هم‌چنین گروهی از دشمنان آن حضرت نیز به دنیا بازگردانده می‌شوند، تا از آنها انتقام گرفته شود بنابراین دو رویکرد عمده در میان شیعیان در مسئله رجعت پدید آمد که عبارت‌اند از:

۱. رجعت بازگشت دولت است نه اشخاص: همان گونه که گفته شد، رجعت از نظر گروه اندکی از شیعیان متقدم عبارت است از بازگشت دولت و قدرت آل محمد (ص) در زمان ظهور حضرت قائم (عج) نه بازگشت اعیان و اشخاص امامان (ع). با این توضیح که هنگام ظهور حضرت مهدی (عج) گستره دولت و قدرت او سراسر عالم را فرا گرفته، عدالت واقعی که امامان پیشین، همواره درصدد تحقق بخشیدن آن بوده‌اند در زمان ظهور آن حضرت محقق خواهد شد و چون چنین قدرت و دولتی مورد خواست و تمنای همه ائمه

!چقدر مسئله داریم در نبود شما

چقدر مسئله داریم در نبود شما!
از این و آن گله داریم در نبود شما!

و هرچقدر بخواهی شریک دزدان و
رفیق قافله داریم در نبود شما!

چه کاسه‌ها شده خالی، چه کیسه‌ها شده پُر
عجب معامله داریم در نبود شما!

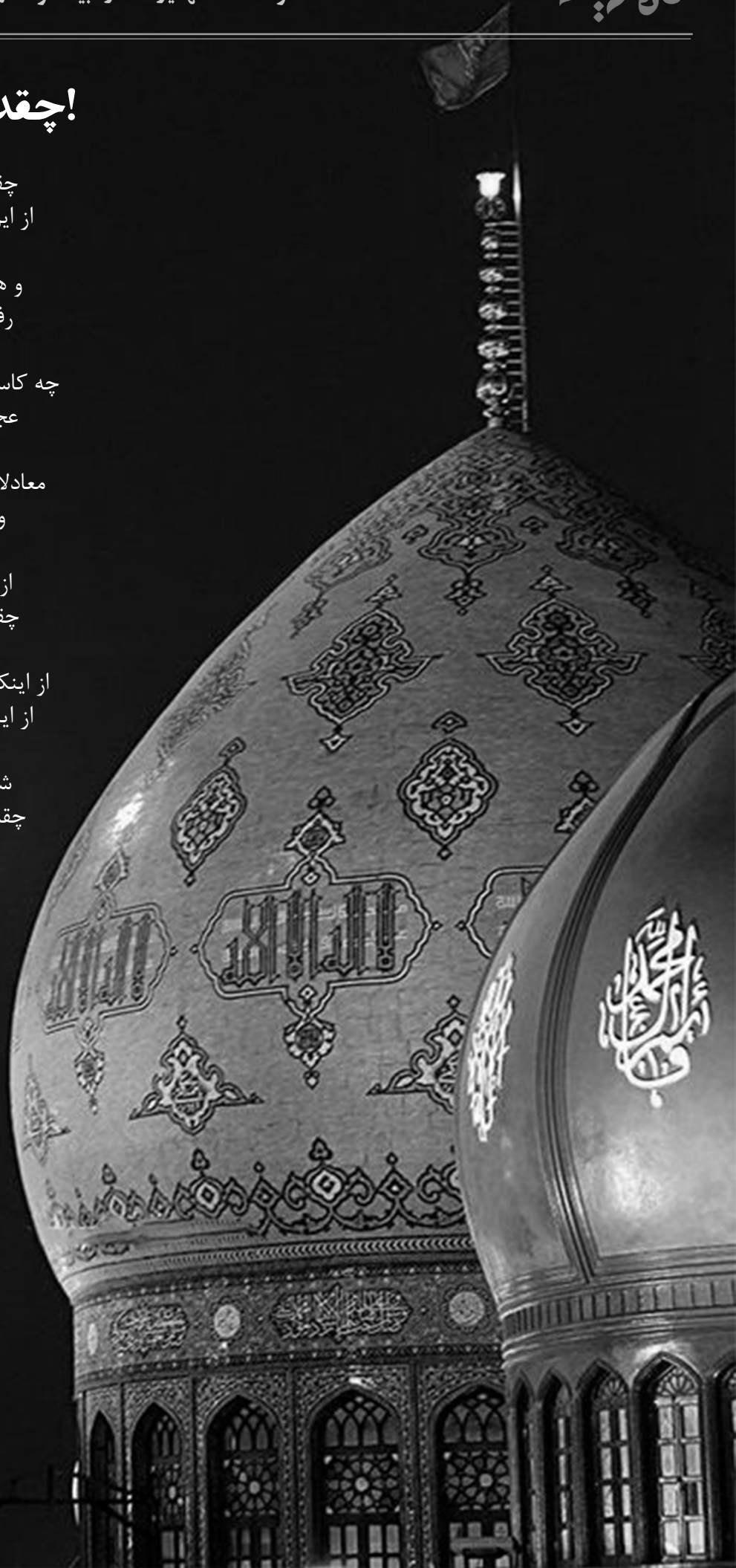
معادلات جهان یک به یک به هم خورده
و نامعادله داریم در نبود شما!

از آن مسیر میانبر به بی‌نهایت‌ها
چقدر فاصله داریم در نبود شما!

از اینکه بی تو نفس می‌کشیم در عجبم!
از اینکه حوصله داریم در نبود شما!

شبیهِ آینه‌های شکسته‌ی حیران
چقدر مسئله داریم در نبود شما...

علیرضا عزیزپور



آقابيا

يك چشم زدن غافل از آن شاه نباشيم شايد كه نگاهي كند
آگاه نباشيم.

مرحوم حاج اسماعيل دولابي از بزرگان اهل معرفت، در خصوص
انتظار فرج تمثيل زيبائي دارند كه نقل آن آموزنده است.
آن مرحوم مي فرمايند: «پدري چهار تا بچه را گذاشت توي
اتاق و گفت اين جا را مرتب كنيد تا من برگردم.»
خودش هم رفت پشت پرده. از آن جا نگاه مي كرد ميديد كي
چه كار مي كند، مي نوشت توي يك كاغذي كه بعد حساب و
كتاب كند...

يكی از بچه‌ها كه گيج بود، حرف پدر يادش رفت. سرش گرم
شد به بازی. يادش رفت كه آقاش گفته خانه را مرتب كنيد!
يكی از بچه‌ها كه شرور بود شروع كرد خانه را به هم ريختن
و داد و فرياد كه من نمي گذارم كسي اين جا را مرتب كند...
يكی كه خنگ بود، ترسيد. نشست وسط و شروع كرد گريه و
جيغ و داد كه آقا بيا، بيا ببين اين نمي گذارد، مرتب كنيم.
اما آنكه زرنگ بود، نگاه كرد، رد تن آقاش را ديد از پشت پرده.
تند و تند مرتب مي كرد همه جا را، مي دانست آقاش دارد توي
كاغذ مي نويسد...

هي نگاه مي كرد سمت پرده و مي خنديد. دلش هم تنگ
نمي شد. مي دانست كه آقاش همين جاست.
توي دلش هم گاهي مي گفت اگر يك دقيقه ديرتر بيايد باز من
كارهاي بهتر مي كنم.

آن بچه شرور همه جا را هي مي ريخت به هم، هي مي ديد اين
خوشحال است، ناراحت نمي شود.

وقتي همه جا را ريخت به هم، آن وقت آقا آمد.
ما كه خنگ بوديم، گريه و زاري كرده بوديم، چيزي گيرمان
نيامد. او كه زرنگ بود و خنديده بود، كلي چيز گيرش آمد...
زرنگ باش. خنگ نباش. گيج نباش!

شرور كه نيستي الحمدلله. گيج و خنگ هم نباش!

نگاه كن پشت پرده رد آقا را ببين و كار خوب كن...

خانه را مرتب كن، تا آقا بيايد...

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ يَا مُحَمَّدُ
(سلام بر تو ای خون خواه شهید کربلا)



صاحب امتیاز:

کانون مهدویت دانشگاه اراک

مدیر مسئول:

محمد مهدی سلیمانی

سر دبیر و طراح:

کوثر سلیمی

ویراستار:

فاطمه حمزه لو

[@araku_mahdaviatt](#)

[araku_mahdaviat](#)